

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3828**Sedința camerei de consiliu din data de 22.05.2018****Președinte: Doina Liliana Ciuban****Grefier: Mirela Băscărau**

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul **Consiliul de Mediere**, în contradictoriu cu pârât:

– cerere cu valoare redusă.

având ca obiect pretenții

Mersul dezbaterilor și susținerile orale ale părților au fost consemnate prin încheierea de ședință din data de 16.05.2018, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru motivele arătate s-a amânat pronunțarea pentru termenul din 22.05.2018, **cererea de suspendare a judecatii fiind respinsă ca fiind neîntemeiat formulată,**

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 18984/55/2017 la data de 28.11.2017, **Consiliul de Mediere**, în contradictoriu cu pârâta:

de Mediator a solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea pârâtului la plata sumei de 625,00 lei, conforma facturii seria CM nr. 4672/03.11.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că la data de 03.11.2016 a fost emisă factura nr. 4672, seria CM, având un debit total în suma de 625,00 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională pe anul 2014, în valoare de 25,00 lei, taxa anuală profesională pe 2015, în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 300 lei.

În Hotărârea Consiliului de mediere nr.196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus ca Taxa anuală profesională va în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o Taxa anuală profesională de 100 lei.

Reclamantul a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar potrivit art. 19 alin. 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor, b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare menționate, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare.

Reclamantul a precizat că pârâtul și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediere încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, se invocă disp. art. 1025 din noul cod de procedură civilă, precum și celelalte temeiuri indicate în cerere.

Pârâtul, prin întâmpinarea depusă la data de 30.01.2018 a solicitat respingerea cererii, sau suspendarea cauzei până la soluționarea dosarului nr. 93/54/2018, aflat pe rolul Curții de Apel Craiova.

A susținut că Hotărârea nr. 196 din 25.02.2012, invocată de reclamantă nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, ceea ce are ca și consecință, inopozabilitatea taxelor stabilite prin respectiva hotărâre.

Mai mult, Hotărârea nr. 192/2012 excede cadrului legal al HG 5/2007 și al Legii 192/2006, motiv pentru care se impune respingerea cererii.

Consiliul de Mediere nu are nicio atribuție de reglementare privind condițiile de furnizare a serviciului de mediere, accesul și exercitarea profesiei de mediator. Consiliul are doar rolul de a pune în aplicare dispozițiile legii, fiind un administrator al sistemului, atribuțiile sale fiind enumerate limitativ la art. 20 din Legea 192/2006.

A considerat că, prin hotărârea care constituie temei al acțiunii sunt încălcate dispozițiile art. 7 și 8 din Legea 192/2006, care prevăd că mediatorul este autorizat să exercite profesia plătind o singură taxă, aceea de autorizare.

A mai solicitat să se constate că factura emisă nu a fost semnată de forma de organizare și nu i-a fost transmisă decât odată cu prezenta cerere.

Parțial, suma pretinsă este prescrisă, deoarece se solicită plata unei taxe profesionale aferente anului 2014, pentru care ar fi fost emisă factura în data de 03.11.2016.

A mai susținut că, în situația în care reclamantul i-ar fi adus la cunoștință că datorează anumite sume de bani, avea posibilitatea legală de a solicita suspendarea din profesie, ceea ce ar fi dus la exonerarea de la plata unor eventuale taxe stabilite pentru perioada ulterioară suspendării.

Pentru aceste motive, a solicitat suspendarea cauzei, iar pe fond respingerea cererii.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamantul a invocat motive identice cu cele din cuprinsul Cererii.

În plus, a susținut că mediatorii autorizați sunt obligați la plata taxei profesionale conform hotărârilor consiliului și nu formele de exercitare a profesiei, respectiv biroul de mediator cum în mod eronat susține pârâta.

A susținut că, potrivit hotărârilor Consiliului de mediere fiecare mediator are obligația de a plăti taxa astfel cum și-a luat angajamentul la autorizarea în profesie, astfel cum rezultă din actul de înființare a biroului de mediator.

Pentru aceste motive a solicitat admiterea cererii.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține că potrivit art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din actul normativ precizat, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Potrivit art. 2 din Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 476/16.04.2010, legitimația mediatorului emisă de Consiliul de mediere se vizează anual, doar pentru mediatorii care au achitat taxa de administrare tabloului scadentă.

Conform art. 5 din Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 196/25.02.2012, *taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați* cu formă de exercitare a profesiei și înscriși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016

pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu își îndeplinesc obligațiile de plată urmând a fi suspendați.

Reclamantul a emis factura 4672/03.11.2016 privind taxele aferente perioadei 2014 – 2016, în sumă totală de 625 lei, dresată pe numele lui _____ ce deține calitate de mediator autorizat.

Având în vedere 1/dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care pârâta s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare, 2/ca pârâta – recunoaște chiar ea – ca nu este suspendată 3/ca Hotărîrea 19/2012 a fost publicată pe site-ul reclamantei 4/ca Hotărîrile ce vizează taxa profesională și cea anuală nu s-a dovedit de către pârâta a fi fost suspendate 5/ca în raport cu data promovării acțiunii -29.11.2017- nu se poate reține incidența prescripției nici măcar în raport cu taxa pretinsă aferent anului 2014, instanța apreciază întemeiată cererea, urmând a o admite.

Așadar, găsind întemeiată cererea pentru cele ce preced, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, o va admite și va obliga pârâta la plata sumei mai sus menționată.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga pârâta căzută în pretenții să achite reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea cu valoare redusă formulată de reclamantul **Consiliul de Mediere**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1, CIF 21500343 în contradictoriu cu pârâta _____

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de 625 lei .

Obligă pârâta să achite reclamantei cheltuieli de judecată de 50 lei.

Executorie.

Cu apel în 30 de zile de la comunicare, apel care se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședință publică din 22.05.2018

**Președinte
Doina Liliana Ciuban**

**Grefier
Mirela Băscărau**

Red/tehored./DLC/MB/21.06.2018

4 ex./2 com.

Se comunică cu:

- Consiliul de mediere - București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1,